

[Godskesen.]

særlig Bestemmelse, og derfor har man altsaa stillet det paagældende Ændringsforslag.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 83, som omhandler det Tilfælde, at en ære-
fornærmende Sigtelse er fremsat i forhaanende Form, saa der altsaa er 2 Momenter, dels selve Sigtelsen, dels den forhaanende Form. Her er Forholdet allerede efter Lovforslaget det, at man kan prøve paa at føre Bevis, og det kan maaske lykkes, men derfor vil man i Almindelighed ikke undgaa Straf paa Grund af den forhaanende Form. Nu har Udvalget fundet, at naar Sandhedsbeviset saaledes i Almindelighed ikke faar noget at sige, idet Fornærmeren kan straffes alligevel, selv om han fører Sandhedsbeviset, er det i Almindelighed urimeligt at tillade ham at føre det, hvis det vel at mærke kun er den forhaanende Form, der paatales; den fornærmede kan altsaa sige: jeg ser bort fra Sigtelsen og paataler kun den forhaanende Form. I dette Tilfælde kan Sandhedsbeviset altsaa i Almindelighed ikke føres, men det kunde jo dog være, at det af særlige Grunde havde Interesse at føre det, og man har derfor aabnet en Ventil, idet det foreslaas, at det dog kan tilstedes at føre Sandhedsbevis, naar almene Hensyn afgørende taler derfor.

Endelig er der Ændringsforslagene Nr. 85 og 86, der omhandler Selvtægt. Der har været arbejdet uhyre meget baade i Kommissionen, i Ministeriet og i Udvalget, for Resten ogsaa andre Steder, for at finde en tilfredsstillende Formulering, men det er ikke lykkedes at finde noget, der tilfredsstillende til alle Sider. Man er derfor enedes om at vende tilbage til den Bestemmelse, vi har i den nugældende Straffelovs § 116 om, at den, som ulovligt tager sig selv til Rette, straffes med Bøde, og at denne Forbrydelse er undergivet privat Paatale; det bliver saa Domstolens Sag i Tilslutning til tidligere Praksis at fylde dette ud. Da der ikke hidtil har været rejst Indvendinger mod den Maade, hvorpaa Domstolene har anvendt § 116, vil jeg haabe, at denne Bestemmelse ogsaa fremtidig vil virke fyldestgørende.

Jeg har hermed gennemgaaet Ændringsforslagene til selve Straffelovforslaget. Jeg har ingen Grund til særlig at dvæle ved de Ændringsforslag, der er stillet til Ikrafttrædelseslovforslaget, men vil gerne henlede Opmærksomheden paa en lille Bemærkning, der findes i Udvalgsbetænkningen, og som siger:

„Udvalget slutter sig til den af Folketingsudvalget i Betænkning af 18. Decem-

ber 1929 fremsatte Opfordring til Regeringen om at overveje, om der ikke var Grund til at søge Skattelovene ændret, saaledes at der kan idømmes Fængselsstraf for grovere Afgiftsbesvigelser overfor det offentlige, hvorved det vil blive muligt i Medfør af § 79 at frakende borgerlige Rettigheder for saadanne Lovovertrædelser.“

I øvrigt skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningens Tekst, og jeg anbefaler det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og Ministeren eller af Flertallet.

Nedergaard: Jeg skal have den Ære paa mine 3 Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale Ændringsforslag Nr. 10, som gaar ud paa at indføre Livsstraf i Straffeloven. Ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget blev der henvist til, at der kan opstaa en saadan Tilstand i et Land, at det er absolut nødvendigt at have Livsstraf og at anvende den. Vi er imidlertid overbeviste om, at Samfundet ogsaa maa forbeholde sig Ret til at bruge Livsstraf overfor visse særlig ondartede Forbrydere, og vi tror, at store Dele af vort Folk deler denne Opfattelse. Der er Forbrydere, som udviser en uhyggelig Ondskab i Planlægningen af deres Ugerning, en umenneskelig Raahed i Udførelsen af Mord paa voksne eller i Mishandlingen af Børn, en gennemført Plan i Udslettelsen af Sporene og en Forhærdelse og Trods efter Forbrydelsens Udøvelse. Mange i vort Folk har en Følelse af, at Retssikkerheden formindskes, naar Samfundet fraskriver sig Retten til at idømme den strengeste Straf for disse umenneskelige Forbrydelser. Dertil kommer, at Livsstraffen kan have en afskrækkende Indvirkning, og kan der ved Straffelovsbestemmelser afvendes nogle Mord, saa har de gjort deres Nytte. Vi mener, at en saadan Bestemmelse har en stor moralsk Betydning, og jeg skal derfor varmt anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 10.

Et andet Mindretal, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk) og jeg, har stillet Ændringsforslag Nr. 73, der lyder saaledes:

„Naar Personer af forskelligt Køn uagtet Øvrighedens Advarsel om at fjerne sig fra hinanden vedbliver at føre et forargeligt Samliv, straffes de med Bøde.“
Vi ønsker, at det i Straffeloven bliver fastslaaet, at kun Ægteskab er lovligt Samliv, hvor Mand og Kvinde deler Bord og Seng, og at der gennem Straffeloven hjemles Ad-